

licet non omnes eodem modo hoc usi sint. Etenim, ut ait Justinianus, "quidam in provinciis in quibus morabantur, Metropolitanorum officium gerebant, alii vero per totam diocesim non tantum Metropolitanorum, sed etiam aliorum Episcoporum qui sub eis erant, ordinationes faciebant. Constantinopolitanus, Metropolitae solos Ponti, Asiae & Thraciae, & Episcopos qui in Barbaricis erant, ut loquuntur Patres Concilii Chalcedonensis, ordinabat. Antiochenus, sicut Metropolitanos auctoritate ordinabat singulari, sic & poterat impedire ne Episcopi sine permisso conscientiae sua crearentur. Pro Romano, Siricii Epistolam facile proferrem, nisi apud peritos incertae esset fidei, qua statuitur ut extra conscientiam Apostolicam sedis, hoc est Primatis, quippe qui hujus Vicarius erat, nullus auderet ordinare Episcopum. Sed qui tantisper Epistolas Gregorii magni legerit, haud ignorare potest hunc summum Pontificem non tantum ex propria provincia, sed etiam ex pluribus aliis innumeros Episcopos ordinasse & confirmasse. Audiamus quid ad Ioannem Subdiaconum de consecratione Constantii Mediolanensis Episcopi electi scribat: "Et si nulla eos diversitas ab electionis unitate determinat, si quidem in praedicto filio nostro Constantio omnium voluntates atque consensum perdurare cognoscis, tunc eum a propriis Episcopis, sicut antiquitatis mos exigit, cum nostra auctoritatis assensu, solatiante & auxiliante Domino, facias consecrari: quatenus huiusmodi servata consuetudine, & Apostolica sedes proprium vigorem retineat, & a se concessa aliis jura non minuat." Eundem Gregorium non minorem auctoritatem in Ravennensem Metropolitam exercuisse testatur Ioannis Ravennensis Episcopi epistola ad eum scripta, qua se a praedecessore ejus ordinatum & privilegia accepisse fatetur. Eadem ratione in Aegypti Patriarchatu, ita necessaria erat confirmatio Patriarchae in electionibus Episcoporum, ut Synesius ad Theophilum Alexandrinum scribens, hoc unum requiri dicat electis Episcopis Palaestinae, Hydracis & Olbii. Et quod de Hierosolymitano idem sentiendum sit, haud dubium esse potest, cum ex philosophorum placitis, qui habet esse, habeat etiam consequentia ad esse, hoc est entis sui generis proprietates. Unde, ut refert Euagrius, Theodosio facto Episcopo Hierosolymitano in locum Juvenalis, multi ex Palaestina ad eum veniebant, ut Episcopi consecrarentur.

Sub Patriarchis & supra Metropolitanos fuerunt Exarchi, seu Primates, qui, ut ait Balsamon, non unius tantum provinciae Metropolitanitani erant, sed totius diocesis, quae multas in se provincias continebat. Sic Episcopus Caesareae Cappadociae, Ponti Exarchus dicitur, & Ephesus Exarchus Asiae. Sic apud sanctum Leonem Anastasius Episcopus Thessalonicensis Primas Illyrici Orientalis instituitur, ut partem curae, quam summus ille Pontifex

^a Justinian. l. 29. Cod. de Episc. aud.
^b Conc. Chalced. can. 18. ut supra.
^c Innoc. P. 1. epist. ad Alex. Antioch.
^d Siricius epist. 4.

^e Greg. lib. 2. Indict. 11. epist. 30.
^f Idem epist. 55. lib. 2. Indict. 11.
^g Synes. epist. 67. ad Theoph. Alex. Ενός οὖν ἐστὶ θεῖ, τὸ κυριώτατος μὲν τοῖς τῆς ἱερᾶς σοῦ χειρὸς. τοῦτα μὲν Οὐσίας τῆς δεῖ, ἐμοὶ δὲ εὐχῶν. Et epist. 76. ad eundem. Τοῦτον οὖν ἐναι καὶ μόνον ἀποδοτέον Παλαιστίνης ἐπίσκοπον, ἀλλ' οὐδὲ τέτον ἐνθέσμως, ἐνθέσμως μὲν οὖν, ὅσα γὰρ τῶν γερόντων ἡκούσαμεν, εἰ μήτε ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατέστη, μήτε παρὰ τῶν ἐνδόξων καὶ εἰ τὸ σύνθημα τῆς χειροτονίας ἐκείθεν ἐδόδοτο.

VI.

DE EXARCHIS
SEU PRIMATIBUS,
EORUMQUE JURIBUS.

^b Balsam. in can. 9. Conc. Chalced. Οἱ μὲν τοὶ ἑξάρχως τῆς διοικήσεως ἐστὶν ὡς ἐμοὶ δοκεῖ ὅτι ἐκείνης ἐπαρχίας μητροπολίτης, ἀλλ' ὁ τῆς ὅλης διοικήσεως μητροπολίτης.

ⁱ In subscr. ep. Synod. 6. ad Agath. Φιλαλήθης ἐλέφ θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς Καισαρείας μητροπόλεως τῆς πρώτης τῶν Καππαδοκῶν ἐπαρχίας καὶ ἑξάρχως τῆς Ποντικῆς διοικήσεως ὁρίσας ὑπέγραψα. Θεοδώρος ἐλέφ θεοῦ ἐπίσκοπος.

A 3

uni-

τὸς τῆς Εφεσίου μητροπόλεως, καὶ ἑξάρχως τῆς Ἀσιατικῆς διοικήσεως ὁρίσας ὑπέγραψα. k Leo mag. epist. 84. ad Anast. Thess.